

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Dany Černé a Mgr. Jiřího Lifky v právní věci žalobce: M. B., bytem O., H. n. 732/15, zastoupen JUDr. Alexandrem Király, Ph.D., advokátem se sídlem Ostrava-Poruba, L. Poděšť 1883/5, proti žalovanému: Policejní prezidium České republiky, Praha 7, Strojnická 27, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.3.2010 č.j. PPR-7098-1/ČJ-2010-99OP-OM,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.
- II. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, která byla následně doplněna ustanoveným zástupcem z řad advokátů. V této žalobě uvedl, že Policejní prezidium České republiky vydalo dne 25.března 2010 pod čj: PPR-7098-1/ČJ-2010-99OP-OM rozhodnutí, kterým rozhodlo, že po prostudování spisového materiálu a prověření žalobcem uváděných skutečností dospělo k jednoznačnému závěru, že přijímací řízení bylo provedeno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona. Žalobce uvedl, že dne 17.března 2010 žalovaný obdržel jeho podání, ve kterém žádal o zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, odboru personálního řízení a odměňování ze dne 19.2.2010 a poskytnutí informace o důvodu žalobcova nepřijetí do služebního poměru. Žalobce v žalobě popsal skutečnosti, které předcházely vydání napadeného rozhodnutí. Uvedl, že podáním ze dne 20.10.2009 mu bylo Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hlavního města Prahy sděleno, že nebude vyhověno jeho žádosti o přijetí do služebního poměru příslušníka Policie České republiky. Žalobce na to podal dne 2.února 2010 žádost o poskytnutí informace, ve které žádal o informace, z jakého důvodu nebylo jeho žádosti o přijetí do služebního poměru příslušníka Policie České republiky vyhověno, zejména zda se tak stalo v návaznosti na přiložené lékařské zprávy. O této žádosti rozhodlo Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy, rozhodnutím ze dne 19.2.2010 tak, že se žalobci v souladu s § 16 odst. 5 zákona č. 361/2003 Sb. sděluje, že na přijetí do služebního poměru není ani při splnění zákonem stanovených podmínek právní nárok a konkrétní důvody případného nepřijetí se nesdělují, když toto stanovisko měl žalobce považovat za konečné. Na toto sdělení žalobce reagoval žádostí, o které bylo rozhodováno napadeným rozhodnutím. Dle spisového materiálu a dle obsahu žalobcova podání mělo být zřejmé, že se v daném případě jedná o žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a o odvolání proti rozhodnutí podaném podle zákona č. 500/2004 Sb.

Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se správním řádem a v rozporu s hmotným právem. Žádost o poskytnutí informace byla nesprávně odmítnuta s odkazem na obsah § 16 zákona č. 361/2003 Sb., podle kterého se provádí přijímací řízení. Žalobce uvedl, že nepopírá, že důvody nepřijetí se uchazeči neoznamují podle tohoto

ustanovení. Dle žalobce však toto ustanovení neznamená, že nelze poskytnout požadovanou informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Speciální právní úprava nezakazovala podat žalobci informaci o tom, zda mu nebylo v přijetí do služebního poměru k bezpečnostnímu sboru vyhověno s ohledem na jím poskytnutou zdravotnickou dokumentaci, tedy vzhledem k jeho aktuálně nepříznivému zdravotnímu stavu. Ústavně garantované právo na informace odůvodňuje jeho požadavek, aby mu informace byla poskytnuta. Rozhodnutí o výsledku přijímacího řízení sice Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy žalobci nedoručuje, ale ve faktickém právním smyslu jde o rozhodnutí, jakožto o individuální právní akt. Žalovaný rozhodoval o odvolání žalobce proti rozhodnutí o neposkytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. Takto vymezené rozhodnutí zůstává nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a dále proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu v obsahu spisového materiálu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela chybí odkaz na vypořádání se s odvolací námitkou na nesprávné odmítnutí žádosti o poskytnutí informace odkazem na obsah této žádosti ze dne 2. února 2010, která nebyla písemně podána ve věci nároku na přijetí do služebního poměru, ale jednalo se o žádost o informaci, z jakého důvodu nebylo žalobcově žádosti vyhověno. Žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou, že rozhodnutí prvostupňové je nezákonné pro neurčitost, nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost.

Žalovaný správní orgán ve vyjádření k žalobě uvedl, že dne 4.2.2010 přijalo Krajské ředitelství policie hl.m.Prahy podání žalobce označené jako „žádost“. V tomto podání žalobce žádal o informaci, z jakého důvodu nebylo vyhověno jeho žádosti o přijetí do služebního poměru příslušníka Policie ČR, zejména zda k tomu došlo v návaznosti na přiložené kopie lékařských zpráv. Toto podání nebylo vyhodnoceno jako žádost o informaci podle zákona č.106/1999 Sb. Podání nesplňovalo formální náležitosti, vyplývající z uvedeného zákona. Podle § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., musí být ze žádosti zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Z textu žádosti nelze tuto skutečnost dovodit. Navíc podání navazovalo na přijímací řízení k Policii ČR, kterého se žalobce zúčastnil. Proto na předmětné podání reagoval vedoucí příslušného odboru dopisem ze dne 19.2.2010, ve kterém žalobci sdělil, že na přijetí do služebního poměru není ani při splnění zákonem stanovených podmínek právní nárok a že konkrétní důvody případného nepřijetí se nesdělují. Proti tomuto sdělení podal žalobce další podání označené jako odvolání, na které bylo reagováno sdělením ze dne 25.3.2010. V tomto sdělení je žalobci vysvětleno, kdo rozhoduje o přijetí do služebního poměru a že důvody případného nepřijetí se uchazeči neoznamují. Jestliže prvotní podání (žádost) nesplnilo náležitosti žádosti o informace, policie nevyřizovala toto podání ani podání na něj navazující v režimu zákona č. 106/1999 Sb. . Nebylo tedy vydáno žádné rozhodnutí ve smyslu § 15 zákona č. 106/1999 Sb., ani rozhodnutí o odvolání ve smyslu § 16 odst. 3 tohoto zákona. Rozhodnutí o odvolání by v tomto případě musel vydat nadřízený orgán, tedy Ministerstvo vnitra, nikoliv policejní prezident. Nejedná se o rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., nejedná se o úkon správního orgánu jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti žalobce. Proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl.

Při jednání zástupci účastníků řízení setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, věc žalovanému vrátil k dalšímu a řízení a žalobci přiznal náklady řízení. Zástupce žalovaného s odkazem na vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu odmítl, neboť označený přípis není rozhodnutím vydaným správním orgánem a tímto přípisem není zasahováno do právní sféry žalobce.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen vyplývá, že žalobce žádostí ze dne 2.2.2010 žádal o informaci, z jakého důvodu nebylo vyhověno jeho žádosti o přijetí do služebního poměru příslušníka Policie České republiky, zejména zda v návaznosti na přiložené kopie lékařských zpráv. Na tuto žádost reagovala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy přípisem ze dne 19.2.2010 čj: KRPA-205/ČJ-OP-2009, ve kterém je uvedeno, že v souladu s § 16 odst. 5 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona č. 361/2003 Sb.) na přijetí do služebního poměru není ani při splnění zákonem stanovených podmínek právní nárok a že konkrétní důvody případného nepřijetí se nesdělují. Dále je v tomto přípisu uvedeno, že toto stanovisko je považováno za konečné.

Na toto vyřízení své žádosti žalobce reagoval podáním ze dne 6.3.2010, označeným jako odvolání proti rozhodnutí čj: KRPA-2005/ČJ-OP-2009. V úvodu tohoto odvolání je uvedeno, že je podáváno bez poučení o opravném prostředku podle zákona č. 106/1999 Sb. a zákona č. 500/2004 Sb. Žalobce v odůvodnění odvolání poukázal na nesprávné odmítnutí žádosti, neboť tato nebyla podána o informaci o právním nároku na přijetí do služebního poměru, ale toliko byla podána jako žádost o informaci, z jakého důvodu nebylo žádosti vyhověno. Rozhodnutí je neurčité, nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, neboť není řádně odůvodněno. Dle odvolatele došlo k porušení zákona o svobodném přístupu k informacím a k porušení správního řádu. Rozhodnutí je nepodložené, nesprávné a v rozporu s platnou právní úpravou. Proto žalobce navrhl, aby policejní prezident rozhodnutí zrušil a povinnému subjektu nařídil požadovanou informaci poskytnout.

Na toto podání reaguje sdělení ze dne 25.3.2010 čj: PPR-7098-1/ČJ-2010-99OP-OM, ve kterém policejní prezident uvedl, že přijímací řízení se provádí podle § 16 zákona č. 361/2003 Sb., že o přijetí uchazeče rozhoduje individuálně pouze příslušný služební funkcionář. Zákon kogentně stanoví, že důvody případného nepřijetí se uchazeči neoznamují. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.) se na přijímací řízení nevztahuje, pokud se nejedná o žádost o poskytnutí informace obecného charakteru. V daném případě bezpečnost sbor nemůže důvod nepřijetí sdělit, neboť mu to zakazuje speciální právní úprava. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl vybrán pro přijetí k Policii České republiky, nebylo mu doručeno rozhodnutí o přijetí, ale pouze sdělení o výsledku přijímacího řízení. Proti tomuto sdělení není přípustný žádný opravný prostředek. Přijímací řízení nezakládá žádné ze zúčastněných stran jakýkoliv právní nárok. V závěru tohoto přípisu je pak uvedeno, že po prostudování spisového materiálu a prověření uváděných skutečností dospěl policejní prezident k závěru, že přijímací řízení bylo provedeno v souladu s příslušnými ustanoveními zákona.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval tím, zda žalobcem označené sdělení Policejního prezidia ze dne 25.3.2010 č.j.: PPR-7098-1/ČJ-2010-99OP-OM je rozhodnutím orgánu státní správy či nikoliv a dospěl k závěru, že toto označené sdělení nelze považovat za správní rozhodnutí, jehož přezkumu by se žalobce mohl domáhat soudní cestou.

Podle § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.) ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnícká

osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa.

Z věty první tohoto ustanovení lze dovodit, že ze žádosti o poskytnutí informace by mělo jednoznačně vyplývat, že žádost je podávána podle zákona č. 106/1999 Sb. V daném případě žalobce ve své žádosti ze dne 2.2.2010 o sdělení důvodů nepřijetí do služebního poměru, zda se tak stalo zejména v návaznosti na předložené lékařské zprávy, žádný odkaz na zákon č. 106/1999 Sb. neučinil. Vzhledem k tomu, že předmětné žádosti předcházelo nepřijetí žalobce do služebního poměru u Policie ČR, nelze považovat za nelogické, jestliže na tuto žádost Krajské ředitelství policie hl.m. Prahy reagovalo pouhým sdělením, že konkrétní důvody nepřijetí se nesdělují. Tuto odpověď ze dne 19.2.2010 č.j.: KRPA-205/ČJ-OP-2009 dle názoru soudu nelze považovat za rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací požadovaných podle zákona č. 106/1999 Sb. Formou i obsahem se jedná dle názoru soudu o prosté vyřízení dotazu na důvod nevyhovění žádosti žalobce o přijetí do služebního poměru. Jestliže pak přípis ze dne 19.2.2010 není rozhodnutím správního orgánu o odmítnutí poskytnout požadované informace, nebylo možné proti němu podat ani odvolání. Není tedy rovněž rozhodnutím přezkoumatelným soudem ani žalobou napadené sdělení policejního prezidenta ze dne 25. 3.2010 č.j.: PPR-7098-1/ČJ-2010-99OP-Om, i když v odvolání již žalobce odkazuje na zákon č. 106/1999 Sb. Jestliže žalobce měl za to, že na jeho žádost ze dne 2.2.2010 mělo být Krajským ředitelstvím policie hl.m. Prahy reagováno buď poskytnutím požadované informace nebo rozhodnutím podle zákona č. 106/1999 Sb., měl možnost požadovat poskytnutí požadované informace nebo vydání rozhodnutí, ovšem musel by tak učinit jiným způsobem než podáním odvolání proti neexistujícímu rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů se soud neztotožňuje s názorem žalobce, že přípis žalovaného ze dne 19.2.2010 č.j.: KRPA-205/ČJ-OP-2009 je rozhodnutím správního orgánu, které je možno přezkoumat na základě žaloby proti rozhodnutí ve správním soudnictví. Jak bylo již shora uvedeno, tento přípis se jeví jako pouhé vyřízení podání, které nemůže být považováno za odvolání podané ve správním řízení, neboť takové řízení nebylo žádostí žalobce vůbec zahájeno. Dotaz ze dne 2.2.2010 nesplňuje předepsané náležitosti žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a jeho tento závěr nelze jednoznačně dovodit ani z jeho obsahu, když podání dotazu předcházelo nepřijetí žalobce do služebního poměru.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Základní podmínkou řízení ve správním soudnictví je především existence takového rozhodnutí správního orgánu. V této věci směřuje žaloba proti vyřízení podání žalobce žalovaným ze dne 25. 3.2010 č.j.: PPR-7098-1/ČJ-2010-99OP-Om, které však rozhodnutím není. Jedná se tedy o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit. Proto soudu nezbylo než postupovat podle § 46 odst. 1 písm a) s.ř.s. a žalobu odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s..

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode

dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo

svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání

lhůty k

podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí,

proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. června 2012

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová